

РЕШЕНИЕ

№ 5693

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря КОЯ Н. КРЪСТЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело
№ 20231110153646 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от **Е. Д. М.**, ЕГН: *****, срещу **Прокуратурата на Република България** иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **24000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди през периода 18.09.2023 г. - 26.09.2023 г., представляващи болки, страдания, безпокойство, отчаяние, страх, ужас, безнадеждност, чувство за безизходица и безпомощност, както и развити паник атака, депресия и хипертонична криза, вследствие на допуснато съществено нарушение на правото на ЕС при постановено от Софийска градска прокуратура постановление за прекратяване на пр.пр. № 19027/2023 г. по описа на СГП, без да са изложени мотиви и без да са извършени никакви действия по разследване, ведно със законна лихва върху сумата от датата на постъпване на исковата молба в съда – 02.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът **Е. Д. М.** извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че подал жалба до Софийска градска прокуратура, с която съобщил за извършени спрямо него престъпления по чл. 311 НК и чл. 282 НК, въз основа на която била образувана пр.пр. № 19027/2023 г. по описа на СГП. Твърди, че по преписката не са извършени никакви действия по разследване и без никакви мотиви същата е прекратена с постановление за прекратяване от 18.09.2023 г. Твърди, че с действията и бездействията на СГП е извършено съществено нарушение на правото ЕС – чл. 47 ХОПЕС, чл. 13 ЕКЗПЧ, нарушавайки му правото на ефективни правни средства за защита от престъпни посегателства. Поддържа, че в резултат на соченото нарушение за периода от 18.09.2023 г. до 26.09.2023 г. е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, безпокойство, отчаяние, страх, ужас, безнадеждност, чувство за безизходица и безпомощност, както и развити паник атака, депресия и хипертонична криза, които оценява на 24000 лв. Претендира и законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ПРБ, с който оспорва иска с доводи за недопустимост и неоснователност на претенцията. Сочи, че Прокуратурата не е извършила твърдяното съществено процесуално нарушение на правото на ЕС, евентуално, че дейността по образуване и

прекръпяване на наказателни производство и по разследване е уредена в националното право. Оспорва да са настъпили твърдените вреди, както и причинна им връзка със соченото нарушение. При условията на евентуалност оспорва размера на претендираните вреди като прекомерно завишен. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

От приобщената по делото пр. пр. № 19027/2023 г. по описа на СГП се установява, че същата е образувана по жалби на ищеца Е. М. от 11.09.2023 г. и 12.09.2023 г., съдържащи твърдения, че заместник-председател на СГС му е вредял незаконно чрез злоупотреба с право, като произволно и незаконно му е върнал жалби по чл. 416, ал. 8 НПК, вместо да развие производство по тях. Развити са оплаквания, че чрез произвол и превратност зам.-председател е спрял производството с лъжливи мотиви, а именно - че конкретното дело било на инстанционен контрол в Апелативен съд – София, макар всъщност същото да било приключило окончателно през 2020 г. Жалбите до СГС касаели противозаконно осъждане на М. по непредявени обвинения по НОХД № 1018/2019 г. по описа на ВКС. Отправено е искане за образуване на досъдебно производство за престъпление по чл. 282 НК и чл. 311 НК и за предприемане на действия по разследване.

С Постановление от 18.09.2023 г. прокурор при СГП е отказал да образува досъдебно производство с аргументи, че сигналът на ищеца представлява изразено несъгласие с произнасяне на съда, без данни за осъществен състав на престъпление, а магистратите имат функционален имунитет и действията им не биха могли да бъдат обект на наказателно преследване, като пътят на защита е чрез инстанционния контрол на техните актове. Това постановление е било проверявано по жалби на ищеца от Апелативната прокуратура на 26.10.2023 г. и от Върховна прокуратура на 22.01.2024 г., като е било потвърдено от същите.

По делото е представена медицинска документация на ищеца, заведена от постъпването му в Затвора в гр. София на 05.06.2015 г., като от същата се установява, че последният му преглед е извършен на 29.11.2022 г. и тогава му е поставена диагноза „хипертонично сърце със (застойна) сърдечна недостатъчност“.

От представените от ответника писмени доказателства се установява, че срещу ищеца са водени множество наказателни производства и същият е осъден по някои от тях.

По делото са депозираны показания на свидетеля Е. Д. П., като същият заявява, че не знае във връзка с кое производство ищецът претендира неимуществени вреди. Посочва, че двамата се познават от 2014 г. и се виждат през ден-два в затвора, където пребивават в момента. Поддържа, че ищецът имал множество жалби срещу различни институции, включително и Прокуратурата, тъй като бил осъден по непредявени обвинения. Имал и много сигнали за извършени срещу него престъпления, но не били предприемани никакви действия, поради което останал разочарован, спрял да се храни, бил стресиран, получавал паник атаки, развил хипертония и занемарил външния си вид.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ.

В тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ е да докаже, че във връзка с подадена от него жалба за извършени спрямо него престъпления, по образуваната при СГС преписка не са извършени действия по разследва и преписката е прекратена без мотиви, с което да е извършено съществено нарушение на правото на ЕС и в пряка причинна връзка, с което ищецът е претърпял сочените в исковата молба неимуществени вреди и техния размер.

На първо място следва да се посочи, че предявеният иск с правно основание чл. 2в ЗОДОВ е допустим, предвид изискването да е упражнен инстанционен контрол, като в случай съдът намира, че разпоредбата на чл. 213, ал. от НПК за осъществяване

на съдебен контрол по отношение на потвърдения отказ за образуване на досъдебно производство, не намира приложение, доколкото не се касае за тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 НК.

Съдът приема, че не са налице основания за ангажиране на отговорността на Прокуратурата. В този смисъл съдът намира за неоснователни развиваните от ищеца доводи, че ответникът е действал незаконосъобразно, като не е извършил предварителна проверка и не е възложил разследването на разследващ орган, тъй като прокурорът може и сам да извършва действия по разследването, а от редакцията на чл. 145 от Закона за съдебната власт може да се направи извод, че не е длъжен да извършва проверка. Това означава, че е в компетентност на Прокуратурата да преценява как ще процедира по подадените до нея сигнали, която преценка подлежи на съответен институционален контрол, гарантиращ правата на гражданите.

Същевременно следва да се отбележи, че действително настоящият граждански съд няма правомощия да преценява законосъобразността, качеството и целесъобразността на действията на Прокуратурата по конкретната преписка, по която същевременно ищецът е упражнил правото си на жалба и е извършен институционален контрол на съответните прокурорски постановления, като в крайна сметка отказът за образуване на досъдебно производство е потвърден. Няма пречка обаче за гражданският съд за извърши проверка дали бездействието на прокуратурата, съобразено с конкретиката на казуса, не е свързано с пряко нарушение на норми от Европейското право. В случая съдът намира, че не налице нарушение правото на ЕС, доколкото в прокуратурата е действала съобразно оплакването в жалбата на ищеца и след като е преценено, че от твърденията в жалбата няма данни за извършено престъпление, респективно не е налице необходимост от допълнителни действия по разследване, е постановен отказ да се образува досъдебно производство.

Наред с горното, в настоящото производство не се установи твърдяното нарушение на ХОПЕС, доколкото този нормативен акт се прилага съгласно чл. 51 ХОПЕС само в случай, че държавният орган е прилагал или не Съюзна правна норма, какъвто не е настоящият случай. Няма нарушение и на ЕКЗПЧОС, тъй като тя е извън приложното поле на чл. 2в ЗОДОВ, доколкото ЕС все още не се е присъединил към нея и същата не е част от правото на ЕС. Освен това се прилага субсидиарно, доколкото липсва вътрешна правна уредба или норма от вътрешното право е тълкувана и приложена в нарушение на норма от Конвенцията.

На следващо място, съдът приема, че не се доказват претърпени от ищеца неимуществени вреди и причинна връзка между същите и противоправно поведение на ответника. В тази връзка се установи, че последният медицински преглед на ищеца е извършен на 28.11.2022 г. – т.е., преди депозиране на жалбите, по които се твърди ответникът да е бездействал. Следователно, не може да се направи извод, че в представената по делото медицинска документация са отразени здравословни проблеми, които да са в причинна връзка с противоправно поведение на Прокуратурата по пр. пр. № 19027/2023 г. по описа на СГП.

От показанията на разпитания по делото свидетел П. също не може да се приеме, че е доказано ищецът да е претърпял конкретни неимуществени вреди във връзка с действия и бездействия на ответната страна по конкретната прокурорска преписка. В тази връзка съдът съобразява, че свидетелят изрично посочва, че не знае във връзка с кое производство ищецът претендира неимуществени вреди, като показанията са му общи – заявява, че ищецът има множество жалби и сигнали, по които не са предприети действия и поради това търпи известни негативни преживявания. При това положение не може да се направи извод какви конкретно неимуществени вреди са настъпили за ищеца и от кое конкретно виновно и противоправно поведение на ответника, като в тази връзка съдът съобразява и факта, че срещу ищеца са налице множество наказателни производства, като по част от тях е осъден с влязла в сила присъда.

Предвид гореизложеното, съдът приема исковата претенция за недоказана и неоснователна, поради което същата подлежи на отхвърляне.

По разнските:

При този изход на спора право на разноски съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК би имал ответникът, но в случая той не претендира и не доказва извършването на такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца **Е. Д. М.**, ЕГН: ***** срещу **Прокуратурата на Република България** иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ за присъждане на сумата от 24000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди през периода 18.09.2023 г. - 26.09.2023 г., представляващи болки, страдания, безпокойство, отчаяние, страх, ужас, безнадеждност, чувство за безизходица и безпомощност, както и развити паник атака, депресия и хипертонична криза, вследствие на допуснато съществено нарушение на правото на ЕС при постановено от Софийска градска прокуратура постановление за прекратяване на пр.пр. № 19027/2023 г. по описа на СГП, без да са изложени мотиви и без да са извършени никакви действия по разследване, ведно със законна лихва върху сумата от датата на постъпване на исковата молба в съда – 02.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____